TEKNIKA PARTO

Mia tasko por la dua eldono estis simpla : resti en la kadroj de la unua eldono t.e. ne pliŝveligi mian parton, sed ĝin iom pliharmoniigi. Konsekvence mi forigis kelkajn ŝajne tro sciencajn vortojn k enmetis kelkajn pli utilajn.

Kun vera plezuro mi konstatas, ke oni kritikis nur du vortojn. La unua ŝofero prenas nun la pli uzatan formon: ŝoforo. La alia vorto, kiu ricevis kelkajn kritikojn, sed ankaŭ aprobojn, estas ĝazbando. La kritikoj malaprobaj venis plej parte de tiuj, kiuj malatentis ĝian prononcon.

Se je ĉirkaŭ kvindeko da leteroj, tio estis la solaj rimarkoj pri la vortformoj de mi uzitaj en la TEKNIKA PARTO, tion mi dankas al tio, ke mi nenie sekvis mian personan guston, sed nur certajn regulojn, kiuj jam ekzistas en nia vivanta lingvo por la enkonduko de teknikaj vortoj¹. Mi ne sekvis blinde la unuajn vortarojn, kiuj havis merititan famon, ĉar ili estis la unuaj provoj, sed kiuj enhavas grandan kvanton da eraraj formoj k vortoj. La devo de la nunaj vortaristoj estas ne ruinigi la normalan evoluon de nia lingvo k ne simie k senkritike sekvi la malnovajn vortarojn eĉ kun iliaj evidentaj preseraroj.

La plej ofte uzatajn teknikajn afiksojn mi metis ne en la vortaron, sed publikigas en aparta tabelo. Mi atentigas ankaŭ, ke nur la plej popularaj botanikaj, zoologiaj ke familiaj, ordaj ktp nomoj estas difinitaj en la vortaro, sed ne ĉiuj, kiujn mi uzis en la difinoj.

Mi esperas, ke la esperantistaro akceptos tiun duan eldonon kun la sama ĝojo, kun kia ĝi akceptis la unuan.

Estu tiu dua eldono, brila pruvo, ke esperanto fariĝinte vivanta lingvo k meritante la saman respekton, kiel ĉiu alia lingvo, havas jam belan neŝanĝeman lingvan bazon, — kion pruvas ankaŭ la neŝanĝemo de la vortformoj k de difinoj de ĝia TEKNIKA PARTO.

Parizo, en decembro 1933.

S. GRENKAMP-KORNFELD.

¹ Ne ĉi tie estas loko por paroli pri tiuj reguloj.